

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **M. N.**
skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. i inne
w dniu 31 stycznia 2024 r.,
po rozpoznaniu, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie
z dnia 1 czerwca 2023 r., sygn. akt VII Ka 233/23
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie
z dnia 21 listopada 2022 r., sygn. akt IV K 520/22,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

[PGW]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 listopada 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 520/22 Sąd Rejonowy w Częstochowie w pkt 1 uznał oskarżonego **M. N.** za winnego tego, że:

1/ w dniu 31 maja 2013 r. w R. K. i K. woj.[...], działając wspólnie i w porozumieniu z żoną A. W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić [...] SA z/s we W., Oddział w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł., poprzez wprowadzenie w błąd co do przeznaczenia pożyczki, możliwości płatniczych i zamiaru spłaty, w tym celu nakłonił W. C. do złożenia wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej w w/w wysokości z faktycznym przeznaczeniem jej dla siebie,

obiecując W. C. jej spłatę i pomagając mu w zaciągnięciu pożyczki poprzez dostarczenie wypełnionego przez siebie, poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o jego zatrudnieniu w [...] „[...]” A. W. z/s w T. i osiągniętych dochodach, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec zatrzymania przez Policję, tj. przestępstwa z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

oraz tego, że:

II/ w dniu 20 maja 2013 r. w W. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z żoną A. W., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłonił W. C. do wprowadzenia w błąd [...] SA z/s w Ł. co do przeznaczenia pożyczki, możliwości płatniczych i zamiaru spłaty poprzez złożenie w punkcie [...] F.H.U. G. G. w W. wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej w wysokości 10.000 zł. z faktycznym przeznaczeniem jej dla siebie, obiecując W. C. jej spłatę i pomagając mu w doprowadzeniu w/w banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł., poprzez dostarczenie wypełnionego przez siebie, poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o jego zatrudnieniu w [...] „[...]” A. W. z/s w T. i osiągniętych dochodach, tj. przestępstwa z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. przy czym przyjął, że w/w czyny zabronione zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1,2,3 k.k. wymierzył oskarżonemu jedną karę 1 roku pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych w wysokości po 10 złotych każda stawka dzienna.

W pkt 2 sentencji wyroku Sąd uznał oskarżonego M. N. za winnego tego, że: III/ w okresie po 27 lutym 2013 r. do 3 czerwca 2013 r. w T. i K. woj. [...], wspólnie i w porozumieniu z żoną A. W. ukrywał skradzione M. M. w dniu 27 lutego 2013 r. w C. dokumenty w postaci dowodu osobistego seria i numer [...], legitymacji ubezpieczeniowej NFZ i legitymacji emeryta rencisty seria i numer [...], którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać,

tj. przestępstwa z art. 276 k.k. i za to na mocy art. 276 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Następnie uznał oskarżonego M. N. za winnego tego, że:

IV/ w okresie od 18 do 21 marca 2013 r. w T. woj. [...], działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłonił będącą pośrednikiem kredytowym [...] SA z/s w G. żonę A. W. do posłużenia się posiadanymi, a skradzionymi M. M. w dniu 27 lutego 2013 r. w C. dokumentami w postaci dowodu osobistego seria i numer [...], legitymacji ubezpieczeniowej NFZ i legitymacji emeryta rencisty seria i numer [...], w celu wprowadzenia w błąd [...] S.A. co do osoby kredytobiorcy i jego zamiaru spłaty, poprzez przesłanie jako autentycznych do [...] SA z/s w G., sporządzonych na nazwisko M. M., datowanego na 18 marca 2013 r. wniosku nr [...] o udzielenie kredytu gotówkowego w kwocie 3000 zł., i umowy o kredyt w kwocie 3.000 zł. na zakup towarów i usług, datowanej na 21 marca 2013 r., doprowadzając [...] S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ww. kwocie,

tj. przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. i z art. 271 § 1 k.k. i z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 1 2,3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w rozmiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych.

Sąd w pkt 4 wyroku uznał oskarżonego M. N. za winnego tego, że:

V/ w dniu 29 maja 2013 r. w P. T. woj. [...], działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd W. M. co do celu wizyty w oddziale [...] SA z/s w Ł. zapewniając go, że dotyczy ona spłacenia kredytu zaciągniętego w przeszłości przez jego obecnie nieżyjącą matkę Z. M. i wykorzystując jego niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z wieku i choroby oczu, doprowadził do nieświadomego zawarcia przez W. M.:

1. umowy o kartę kredytową nr [...] z limitem w wysokości 1.000zł.,
2. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] kwoty 14 018,62 zł. netto i 32 400,00 zł. brutto z ww. Bankiem, a następnie po wypłacie gotówki w tej kwocie przez Bank przejął ją w całości, doprowadzając W. M. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w kwocie nie mniejszej niż 32.400,00 zł z tytułu zobowiązania spłaty na rzecz w/w banku zarówno kredytu jak i kosztów jego udzielenia,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

VI/ w okresie od 18 marca do 17 kwietnia 2013 r. w C. i P. ., działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako przedstawiciel handlowy firmy „[...]” J. z/s w R., wprowadził w błąd M. M. co do kosztów zleconych prac remontowych w postaci wymiany wykładziny podłogowej i kompaktu WC o faktycznej wartości kosztorysowej 819,84 zł., wystawiając za nie rachunek na kwotę 3.000 zł. wykorzystując jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą ze stanu zdrowia, nakłonił ją do zawarcia:

3.w dniu 18 marca 2013 r. z [...] SA z/s we W. Oddział w P. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] kwoty 1640 zł.,

4.w dniu 17 kwietnia 2013 r. z [...] SA z/s we W. umowy pożyczki gotówkowej P. nr [...] kwoty 5100 zł.,

i w ten sposób doprowadził ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przekazanie mu z uzyskanych pożyczek łącznie kwoty 6.040 zł. jako zapłaty za wykonane roboty w/w wartości, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

VII/ w okresie od lutego 2013 r. do dnia 4 kwietnia 2013 r. w J., pow. K. woj. [...]., działając czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako przedstawiciel handlowy firmy „[...]” J. z/s w R., wprowadził w błąd C. P. co do zamiaru wykonania usługi budowlanej, obiecując wykonanie ocieplenia jej domu, a następnie nakłaniając ją do zaciągnięcia na ten cel kredytu w [...] SA w kwocie 12.400 zł. netto i 19.557,63 zł. brutto, doprowadził ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i nie wywiązując się ze zobowiązania, przywłaszczył sobie pieniądze z kredytu, wyrządzając C. P. szkodę w łącznej kwocie 19.557,63 zł. z tytułu konieczności spłaty na rzecz w/w banku zarówno kredytu jak i kosztów jego udzielenia,

tj. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

XI/ w dniu 14 marca 2013 r. w G. i C., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując niezdolność S. P. do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającą z wieku i poziomu wykształcenia, wprowadził go w błąd zatajając przed nim rzeczywisty cel

wizyty w Banku, zapewniając go, że podpisuje dokumenty dotyczące założenia konta i w ten sposób doprowadził S. P. do nieświadomego zawarcia z [...] S.A. z/s w W. umowy o kredyt gotówkowy konsumpcyjny nr [...] w wysokości 6.100,00 zł. netto i 13.583,61 zł. brutto oraz niekorzystnego rozporządzenia tą kwotą poprzez przekazanie jej w całości na swoje konto w [...] S.A. z/s we W., wyrządzając w ten sposób S. P. szkodę w kwocie 13.583,61 zł z tytułu konieczności spłaty na rzecz w/w banku zarówno kredytu jak i kosztów jego udzielenia,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

XIII/ w okresie od 6 lutego do 4 marca 2013 r. w C. i R., działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując wcześniej wywołane u S.W. błędne przekonanie, że jest pracownikiem opieki społecznej oraz jego niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z wieku i stanu zdrowia, zataił przed nim rzeczywisty cel wizyt w bankach zapewniając, że podpisuje dokumenty dotyczące zmiany oprocentowania poprzedniego kredytu i spowodowania doręczania mu emerytury do miejsca zamieszkania oraz potwierdzenia nadpłaty za remont i w ten sposób doprowadził S. W. do nieświadomego zawarcia:

5.w dniu 6 lutego 2013r. z [...] SA z/s we W. umowy nr [...] pożyczki powtórnej kwoty 13.309,28 zł. netto i 24.225,88 zł. brutto,

6.w dniu 4 marca 2013r. z [...] S.A. z/s w W. umowy o kredyt konsumpcyjny gotówkowy nr [...] w kwocie 5200 zł. netto i 10.558,27 zł. brutto, a następnie przejął do własnej dyspozycji uzyskane przez S. W. z tytułu zawarcia w/w umów pieniądze w łącznej kwocie 9.200 zł., doprowadzając go w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w łącznej kwocie 34.784,15 zł. z tytułu konieczności spłaty zobowiązań finansowych wobec w/w banków,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

XIV/ w okresie od 21 do 28 sierpnia 2013 r. w C., działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zapewniając, że w jego biurze ma podpisać dokumenty dotyczące zleconych mu prac remontowych, wprowadził w błąd S. S. co do celu wizyt w oddziałach [...] SA z/s we W. i [...] „[...]” z/s w M. i wykorzystując jej niezdolność do należytego

pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z wieku i nieporadności, doprowadził ją do nieświadomego zawarcia:

7. w dniu 21 sierpnia 2013 r. z [...] SA z/s we W. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] w kwocie 13.650,00 zł. netto i 20.855,61 zł. brutto;

8. w dniu 28 sierpnia 2013 r. z [...] „[...]” z/s w M. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] w kwocie 14.000 zł. netto i 25.611,99 zł. brutto,

a następnie przejął w całości gotówkę z w/w pożyczek, wyrządzając S. S. szkodę w łącznej kwocie 46.467,60 zł. z tytułu konieczności spłaty na rzecz w/w banków zarówno kredytów jak i kosztów ich udzielenia,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

XV/ w okresie od 29 lipca do 6 sierpnia 2013 r. w C., działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd W. M. co do celu wizyt w oddziałach [...] SA z/s we W. i [...] S.A. z/s we W. zapewniając ją, że ma pokwitować odbiór pieniędzy w kwocie 1700zł., nadpłaconych za wykonany w 2010 r. remont mieszkania wykorzystując jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z wieku i niedosłuchu, doprowadził ją do nieświadomego zawarcia:

9. w dniu 29 lipca 2013 r. z [...] SA z/s we W. umowy pożyczki powtórnej nr [...] w kwocie 26.740,00 zł. netto i 40.614,19 zł. brutto;

10. w dniu 6 sierpnia 2013 r. z [...] S.A. z/s we W. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] w kwocie 17.700,00 zł. netto i 30.247,92zł. brutto, a następnie przejął w całości gotówkę z w/w pożyczek, wyrządzając W. M. szkodę w łącznej kwocie 70.862,11 zł. z tytułu konieczności spłaty na rzecz w/w banków zarówno kredytów jak i kosztów ich udzielenia,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

XVI/ w okresie od 3 do 15 października 2013 r. w R. i C. działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd B. M. co do kosztów proponowanych usług tapeciarskich i celem ich sfinansowania oraz udzielenia mu pożyczki nakłonił ją do zawarcia:

11. w dniu 3 października 2013 r. z [...] „[...]”

z/s w M. umowy nr [...] o pożyczkę gotówkową w kwocie 6.500 zł. netto i 10 915,54 zł. brutto;

12. w dniu 15 października 2013 r. z [...] S.A. z/ w W. umowy nr [...] o pożyczkę gotówkową w kwocie 11.500,00 zł. netto i 21.815,03 zł. brutto,

a następnie przejął z w/w pożyczek łącznie 14.070,00 zł. na szkodę B. M.,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k.

XX/ w dniu 8 lipca 2013 r. w C., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd J. S. co do celu wizyt w oddziale [...] SA z/s we W. zapewniając go, że ma pokwitować odbiór pieniędzy nadpłaconych za wykonaną w 2010 r. wymianę drzwi wejściowych i wykorzystując jego niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z wieku, doprowadził go do nieświadomego zawarcia przez niego w dniu 8 lipca 2013 r. z [...] SA z/s we W. umowy pożyczki nr [...] kwoty 18.610,00 zł. netto i 27.796,86 zł. brutto, z czego J. S. przekazał mu kwotę 1.000 zł., przez co doprowadził J. S. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w kwocie 26.796,86zł. z tytułu konieczności spłaty na rzecz w/w banku zarówno kredytu jak i kosztów jego udzielenia,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXI/ w dniach 20 i 22 sierpnia 2013 r. w C. i W., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd S. P. co do celu wizyt w oddziale [...] „[...]” z/s w M. i [...] S.A. z/s we W. zapewniając ją, że spowoduje zaprzestanie spłacania przez nią dalszych rat kredytu zaciągniętego w 2011 r. na wymianę drzwi i okna oraz odebranie pieniędzy nadpłaconych za tę usługę i wykorzystując jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z wieku, doprowadził do nieświadomego zawarcia przez nią:

13. w dniu 22 sierpnia 2013 r. z [...] „[...]” umowy pożyczki nr [...] kwoty 9500,00 zł. netto i 16 037,45 zł. brutto z czego przekazał jej kwotę 388 zł.;

14. w dniu 20 sierpnia 2013 r. z [...] S.A. z/s we W. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] kwoty 10.100,00 zł. netto i 14.677,44 zł. brutto, i w ten sposób doprowadził S. P. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w kwocie 30.326,89 zł. z tytułu konieczności spłaty zarówno pożyczek jak i kosztów ich udzielenia,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

XXII/ w dniu 23 października 2013 r. w C., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd D. K. co do celu wizyty w oddziale [...] S.A. z/s we W. zapewniając ją, że ma odebrać pieniądze w kwocie 400 zł., nadpłacone za dokonaną w 2011 r. wymianę 2 drzwi w jej budynku mieszkalnym i wykorzystując jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z wieku, doprowadził ją do nieświadomego zawarcia przez nią z w/w bankiem:

15. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] kwoty 6100,00 zł. netto i 10320,48 zł. brutto, z czego przekazał jej kwotę 400 zł.;
16. umowy o kartę kredytową nr [...] z limitem kredytowym 900zł., a następnie przejął gotówkę w kwocie 5700 zł. z w/w pożyczki oraz kartę kredytową i w ten sposób doprowadził D. K. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w kwocie łącznej 10 791,35zł. z tytułu konieczności spłaty na rzecz w/w banku zarówno pożyczki jak i kosztów jej udzielenia,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXIII/ w dniu 25 listopada 2013 r. w C., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew ustnym ustaleniom wykonania usługi pomalowania pokoju i wymiany zamka w drzwiach za łączną kwotę 1800 zł. płatną ratami, wykorzystując niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania T. G., wynikającą z wieku, zapewniając ją, że podpisuje dokumenty związane z rozłożeniem zapłaty na raty, doprowadził ją do nieświadomego zawarcia z [...] S.A. z/s w W. umowy pożyczki nr [...] kwoty 5000,00 zł. netto i 7595,48 zł. brutto, z czego przekazał jej kwotę 700zł. i w ten sposób doprowadził T. G. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w kwocie 5 095,48 zł. z tytułu konieczności spłaty zarówno pożyczki jak i kosztów jej udzielenia,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXIV/ w dniu 7 marca 2013 r. w P. woj. [...]., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd E. U. obiecując jej wymianę okna w jej budynku mieszkalnym za nieustaloną kwotę i wykorzystując jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającą z wieku, nakłonił ją do zaciągnięcia na ten cel pożyczki

gotówkowej w [...] S.A. z/s we W. w kwocie 16 400,00 zł. netto i przekazania mu tej kwoty w całości, w ten sposób doprowadzając E. U. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 29 256,48 zł. z tytułu konieczności spłaty zarówno pożyczki jak i kosztów jej udzielenia, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. XXVI/ w dniach 9 i 11 grudnia 2013 r. w Z. woj. [...]., działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując niezdolność J. K. do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającą z wieku, wprowadził ją w błąd co do celu wizyt w oddziałach [...] S.A. z/s we W. i [...] S.A. z/s we W. zapewniając, że po wypłacie gotówki ze swojego konta przekaże jej kwotę nadpłaconą za wykonany kilka lat temu remont i w ten sposób doprowadził do nieświadomego zawarcia przez nią:

17. w dniu 9 grudnia 2013 r. z [...] S.A. z/s we W. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] kwoty 9400,00 zł. netto i 13931,04 zł. brutto,
18. w dniu 11 grudnia 2013 r. z [...] S.A. z/s we W. umowy o kredyt gotówkowy nr [...] w kwocie 9300,00 zł. netto i 13 246,96 zł. brutto, z czego przekazał jej łącznie 1.800 zł. i w ten sposób doprowadził J. K. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w łącznej kwocie 25 378,00 zł. z tytułu zaciągnięcia zobowiązań finansowych tej wysokości wobec w/w banków, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

XXVII/ w dniu 24 stycznia 2014 r. w C., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając w błąd K. S. i obiecując wyremontowanie jego mieszkania za kwotę 7000zł., nakłonił go do wzięcia pożyczki bankowej na ten cel i wykorzystując jego niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającą z wieku i stanu zdrowia zataił przed nim faktyczną wysokość zaciąganego kredytu i w ten sposób doprowadził do nieświadomego zawarcia przez niego z [...] S.A. z/s w W. umowy o kredyt konsumpcyjny w kwocie 30.000 zł. netto i 56 981,41 zł. brutto, z czego przekazał mu kwotę 1500zł. przejmując pozostałą kwotę do swojej dyspozycji i w ten sposób doprowadził K. S. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w łącznej kwocie 55 481,41 zł. z tytułu zaciągnięcia zobowiązania finansowego wobec w/w banku,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXIX/ w dniu 18 listopada 2013 r. w T. woj. [...], działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd S. G. odnośnie zamiaru ocieplenia jego budynku mieszkalnego i nakłonił go do przekazania mu na ten cel zaliczki w kwocie 1.000 zł. oraz zawarcia umowy pożyczki nr [...] z [...] S.A. z/s w W. na kwotę 3.500 zł. netto i 6.872,36 zł. brutto i przekazania mu uzyskanych w ten sposób pieniędzy w całości, doprowadzając w ten sposób S. G. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w łącznej kwocie 7.872,36 zł. z tytułu konieczności spłaty zarówno pożyczki jak i kosztów jej udzielenia,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. z tym, że przyjął, że w/w czyny zabronione zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2, 3 k.k. wymierzył mu jedną karę 6 lat pozbawienia wolności oraz jedną karę grzywy w rozmiarze 500 stawek dziennych w wysokości po 10 złotych każda stawka dzienna.

W pkt 5 sentencji wyroku Sąd uznał oskarżonego M. N. za winnego tego, że: VIII/ w okresie od 25 kwietnia do 26 czerwca 2012 r. w K. woj. [...], działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako przedstawiciel handlowy „[...]” D. B. z/s w R., wprowadził w błąd H. A. co do kosztów zleconych prac remontowych w postaci wymiany 2 okien i drzwi wewnętrznych oraz drzwi zewnętrznych o faktycznej łącznej wartości kosztorysowej 1900,28 zł. wystawiając za nie rachunki na kwoty odpowiednio 1500 zł. i 3600 zł. i wykorzystując jego niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z trudności w odczytaniu treści umowy o kredyt gotówkowy w kwocie 4400zł. netto z dn. 25 kwietnia 2012r. nr [...] z [...] SA z siedzibą w W., nakłonił go do podpisania jej, a następnie w dniu 26 czerwca 2012 r., zapewniając o konieczności złożenia podpisów na dokumentach dotyczących ww. umowy kredytowej, doprowadził H. A. do nieświadomego zawarcia umowy o kredyt gotówkowy nr [...] na kwotę 3600 zł. netto z [...] S.A. z siedzibą w W., reprezentowanym przez [...] SA z siedzibą w L. i po wypłacie gotówki w tej kwocie przez Bank przejął ją w całości, na szkodę H. A.,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

IX/ w okresie od 23 listopada do 6 grudnia 2012 r. w R. K. i C., działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako przedstawiciel handlowy firmy „[...]” J. z/s w R., wprowadził w błąd E. K. zatajając przed nią rzeczywisty koszt wykonanych na jej zlecenie prac remontowych w postaci wymiany dvojga drzwi zewnętrznych, dwóch okien i częściowego ocieplenia jej budynku mieszkalnego, wynoszący 7390,47 zł. i wysokość zaciągniętej przez nią na ten cel w dniu 8 listopada 2012 r. w [...] S.A. z/s we W., pożyczki gotówkowej w kwocie 6610,52 zł. netto oraz wykorzystując jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającą z wieku i choroby oczu nakłonił ją do zawarcia dodatkowo na ten cel:

19. w dniu 23 listopada 2012 r. z [...] SA z/s we W. umowy kredytu konsolidacyjnego nr [...] w wysokości 10.415 zł. netto i 24.373,93zł. brutto,
20. w dniu 27 listopada 2012 r. z [...] „[...]” z/s w M. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] w wysokości 7 000zł. netto i 12 775,03 zł. brutto,
21. w dniu 29 listopada 2012 r. z [...] S.A. z/s we W. umowy o kredyt gotówkowy nr [...] w wysokości 6.000 zł. netto i 11 538,50 zł. brutto;
22. w dniu 6 grudnia 2012 r. z [...] S.A. z/s w W. umowy o kredyt gotówkowy konsumpcyjny nr [...] w wysokości 11.000 zł. netto i 22. 030,07 zł. brutto, łącznie w wysokości 34 415,00 zł. netto, po czym pieniądze te przejął w całości, wyrządzając E. K. szkodę w łącznej kwocie 70.717,55 zł. z tytułu konieczności spłaty na rzecz w/w banków zarówno kredytów jak i kosztów ich udzielenia,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

XI/ wiosną 2012 r. w S. gm. P. i C., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd S. W., przedstawiając się jako pracownik opieki społecznej i zapewniając, że instytucja ta sfinansuje mu po ich wykonaniu prace remontowe w jego domu w postaci wymiany 3 okien i drzwi wejściowych, po czym nakłonił go do zaciągnięcia w [...] SA z/s we W. kredytu gotówkowego w kwocie 9.000 zł. netto celem tymczasowego ich sfinansowania, i wykorzystując jego niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającą z wieku i stanu zdrowia zawyżył koszt remontu pobierając od niego gotówkę w kwocie 6500zł., choć wartość

kosztorysowa faktycznie wykonanych u S. W. prac remontowych wyniosła 1.881,31 zł., czym doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem ww. kwocie, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

XVII/ w okresie od 22 do 26 października 2012 r. w M. gm. S. woj. [...] i w C., jako przedstawiciel handlowy firmy „[...]” J. N. z/s w R., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd S. Ł. co do kosztów proponowanych usług remontowych w postaci wymiany drzwi, okna PCV i malowania dwóch pokoi wartości kosztorysowej 1.378,68 zł. żądając kwoty 5.600z Ł, i wykorzystując jego niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającą z wieku i celem ich sfinansowania nakłonił go do zawarcia w dniu 26 października 2012 r. z [...] SA z/s we W. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] na kwotę 8.030 zł. netto i 9.263,96 zł. brutto, i przekazania mu pieniędzy w kwocie 8.000 zł., przez co doprowadził S. Ł. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem ww. kwocie, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

XVIII/ w dniu 27 kwietnia 2012 r. w B. woj. [...], działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd W. J. co do sposobu płatności za wykonanie wymiany 2 okien w jej budynku mieszkalnym i wbrew ustnym ustaleniom, że ma ona nastąpić gotówką w 12 ratach po 120 zł. miesięcznie, kłamliwie zapewniając ją, że podpisuje zobowiązanie do zapłaty w takiej formie, doprowadził ją do nieświadomego zawarcia w dniu 27 kwietnia 2012 r. z [...] S.A. z/s w W. umowy o kredyt nr [...] w kwocie 3.000 zł. netto i 3.581,72 zł. brutto, doprowadzając ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.381,72 zł. będącej różnicą między ustnie umówioną kwotą należności za remont, a wysokością zaciągniętego kredytu, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

XIX/ w dniu 27 kwietnia 2012 r. w B. woj.[...], działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew ustnym ustaleniom wykonania usługi wymiany 3 okien za łączną kwotę 1.800z Ł. plamą w ratach, wprowadził w błąd M. K. co do wysokości zaciąganego przez niego na ten cel kredytu i w ten sposób, wykorzystując jego niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z trudności w odczytaniu treści

dokumentów, doprowadził go do nieświadomego zawarcia w dniu 27 kwietnia 2012 r. z [...] S.A. z/s w W. umowy o kredyt nr [...] na kwotę 4.200 zł. netto i 6.583,85 zł. brutto, doprowadzając go w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4783,85 zł., będącej różnicą między ustnie umówioną kwotą należności za remont, a wysokością zaciągniętego kredytu

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

XXXVI/ w okresie od 10 sierpnia do 15 września 2012 r. w O., R. i P. T., działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako przedstawiciel handlowy firmy „[...]” J. z/s w R., wprowadził w błąd T. G. co do kosztów zleconych prac remontowych w postaci wymiany okien, drzwi i podłogi, po wykonaniu faktycznej wartości kosztorysowej 1.264,52 zł., a ustalonej w umowie zlecenia na kwotę 8.700 zł. i wykorzystując jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z wieku i stanu zdrowia, nakłonił ją do zawarcia:

23. w dniu 10 sierpnia 2012 r. z [...] SA z/s we W. Oddział w P. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] kwoty 6.921,88 zł. i umowy nr [...] o przyznanie limitu kredytowego do kwoty 2.500 zł. z wydaniem i korzystaniem z karty kredytowej [...],
24. w dniu 20 sierpnia 2012 r. z [...] SA z/s we W. umowy pożyczki gotówkowej nr [...] kwoty 5.000 zł.

i przekazania mu z uzyskanych pożyczek łącznie kwoty 12 421,88 zł. jako zapłaty za wykonane roboty ww. wartości w ten sposób doprowadził ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem ww. kwocie,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. z tym, że przyjął, iż w/w czynów zabronionych dopuścił się w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1,2, 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu jedną karę 5 lat pozbawienia wolności i jedną grzywnę w rozmiarze 500 stawek dziennych w wysokości po 10 złotych każda stawka.

Sąd uznał również oskarżonego M. N. za winnego tego, że:

XIII/ w dniu 29 kwietnia 2013 r. w L. woj. [...] przywłaszczył sobie, powierzone mu przez T. I. w celu wpłacenia do [...] S.A. z/s w W. tytułem spłaty jej kredytu nr [...],

pieniądze w kwocie 5.500 zł. na jej szkodę,

tj. przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

XXV/ w dniu 26 listopada 2013 r. w C., nakłonił E. U. do zawarcia z [...] S.A. z/s w W. umowy pożyczki nr [...] na kwotę 5.000 zł. netto i 7595,48 zł. brutto i przekazania mu kwoty 4.300 zł. celem spłaty jej kredytu w [...] S.A. z/s we W., którą to kwotę przywłaszczył na jej szkodę,

tj. przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

XXVIII/ w miesiącu styczniu 2014 r. w R. woj. [...] przywłaszczył sobie pieniądze w kwocie 5.500 zł., powierzone mu przez A. M. celem wpłaty do [...] jako spłaty jego zadłużenia,

tj. przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

z tym, że przyjął, że zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 2, 3 k.k. wymierzył mu jedną karę pozbawienia wolności w rozmiarze 1 roku pozbawienia wolności i jednej grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych w wysokości po 10 złotych każda stawka.

W pkt 7 wyroku Sąd uznał oskarżonego M. N. za winnego tego, że: XXX/ w październiku 2011 r. w T. gm. S. woj. [...], po rezygnacji przez J. K. z wykonania na jej rzecz usługi wymiany drzwi wejściowych, przywłaszczył sobie w całości przekazane mu przez nią na ten cel pieniądze w kwocie 1.350 zł.,

tj. przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

i za to na mocy art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2, 3 k.k. wymierzył mu karę pozbawienia wolności w rozmiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych w wysokości po 10 złotych każda stawka,

Nadto Sąd uznał oskarżonego M. N. za winnego tego, że:

XXXI/ w dniu 14 marca 2011 r. w R. woj. [...], w celu uzyskania pożyczki gotówkowej w kwocie 20 000 zł. przedłożył w [...] S.A. poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie „[...]” J. z/s w R. jako przedstawiciel handlowy i osiągnięciu z tego miesięcznie zarobków w kwocie 4800 zł., choć w rzeczywistości nie był w w/w firmie wówczas zatrudniony,

tj. przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.

XXXII/ w dniu 15 czerwca 2011 r. w C., w celu uzyskania kredytu na zakup pojazdu w kwocie 52 789,47 zł. w [...] S.A. z/s w W. złożył przed pełnomocnikiem w/w banku P. N. nierzetelne pisemne oświadczenie o zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie „[...]” J. z/s w R. jako przedstawiciel handlowy i osiągnięciu z tego miesięcznie zarobków w kwocie 7.000 zł., choć w rzeczywistości nie był w tej firmie wówczas zatrudniony, tj. przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. z tym, że przyjął, że zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu jedną karę 1 roku pozbawienia wolności.

W pkt 9 sentencji wyroku uznał oskarżonego M. N. za winnego tego, że:

XXXIII/ w dniu 21 stycznia 2013 r. w C., w celu uzyskania pożyczki gotówkowej w kwocie 20.000 zł. od [...] z/s we W. za pośrednictwem [...] z o.o. z/s w Ś., złożył przed właścicielką biura pośrednictwa kredytowego „[...]” A. Z. nierzetelne pisemne oświadczenie o zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie „[...]” J. z/s w R. jako przedstawiciel handlowy i osiągnięciu z tego miesięcznie zarobków w kwocie 9.632 zł., choć w rzeczywistości był zatrudniony w w/w firmie na 1/8 etatu z wynagrodzeniem 200 zł. brutto, tj. przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.

XXXIV/ w dniu 30 stycznia 2013 r. w B. woj. [...], w celu uzyskania pożyczki gotówkowej w kwocie 20.000 zł. przedłożył w Oddziale [...] S.A. z/s w W., poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie „[...]” J. z/s w R. jako przedstawiciel handlowy i osiągnięciu z tego miesięcznie zarobków w kwocie 9.300 zł., choć w rzeczywistości był zatrudniony w w/w firmie na 1/8 etatu z wynagrodzeniem 200 zł. brutto, tj. przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.

XXXV/ w dniu 13 czerwca 2013 r. w R. woj. [...], w celu uzyskania pożyczki gotówkowej w kwocie 20.000 zł. przedłożył w Oddziale [...] S.A. z/s we W. poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie „[...]” J. z/s w R. jako przedstawiciel handlowy i osiągnięciu z tego miesięcznie zarobków w kwocie 9.500 zł., choć w rzeczywistości był zatrudniony w w/w firmie na 1 /8 etatu z wynagrodzeniem 200 zł. brutto, tj. przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. z tym, że przyjął, że zostały popełnione w

ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu jedną karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1, 2 k.k. połączył wymierzone kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył oskarżonemu M. N. karę łączną pozbawienia wolności w rozmiarze 8 lat oraz łączną karę grzywny w rozmiarze 800 stawek dziennych w wysokości po 10 złotych każda stawka dzienna.

W pkt 11 sentencji wyroku na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody w części zobowiązując oskarżonego M. N. do zapłaty na rzecz pokrzywdzonych:

1. W. M. kwoty 32.400 zł
2. M. M. kwoty 6040 zł,
3. C. P. kwoty 19.557, 63 zł
4. H. A. kwoty 2900 zł,
5. E. K. kwoty 70.717,55 zł
6. S. P. kwoty 13.583,61 zł
7. S. W. kwoty 4.618,63 i kwoty 34.784,15 zł
8. T. I. kwoty 5500 zł,
9. S. S. kwoty 46.467,60 zł
10. W. M. kwoty 70.862,11 zł
11. B. M. kwoty 14.070 zł
12. S. Ł. kwoty 1400 zł,
- l) W. J. kwoty 2381,72 zł
13. M. K. kwoty 4783,85 zł
14. J. S. kwoty 26796,86 zł
15. S. P. kwoty 30.326,89 zł
16. D. K. kwoty 10.791,35 zł
- r) T. G. kwoty 5095,48 zł
- s) E. U. kwoty 29.256,48 zł i kwoty 4300 zł
- t) J. K. kwoty 25.378 zł
- u) K. S. kwoty 55.481,41 zł
- w) A. M. kwoty 5500 zł
1. S. G. kwoty 7.872,36 zł

y) J. K. kwoty 1350 zł,

z) T. G. kwoty 3721,88 zł

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 3 marca 2022 r. godz. 00:00 do dnia 21 listopada 2022 r. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd w pkt 13 wyroku na mocy art. 627 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. T. kwotę 1140 złotych powiększoną o podatek od towarów i usług za udzieloną pomoc prawną z urzędu oskarżycielowi posiłkowemu K. S. w sprawie o sygn. akt IV K 520/22.

Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 600 złotych i wydatki w kwocie 9208 złotych, w pozostałej części obciążając nimi Skarb Państwa.

Po rozpoznaniu apelacji, wyrokiem z dnia 1 czerwca 2023 roku, sygn. akt VII Ka 233/23, Sąd Okręgowy w Częstochowie uznał apelację obrońcy oskarżonego za częściowo zasadą i w punkcie 1. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/. uniewinnił oskarżonego M. N. od czynów przypisanych mu w punkcie 3 oraz w punkcie 4 podpunkty VII (na szkodę C. P.), XVI (na szkodę B. M.) i XXIII (na szkodę T. G.) oraz w punkcie 7 (na szkodę J. K.);

b/. w punkcie 1- w opisie czynów przypisanych oskarżonemu w podpunktach 1 i II zamiast sformułowania „z żoną A. W.” przyjął „z ustaloną osobą”;

c/. w punkcie 2 - przyjął, że czynu tam opisanego oskarżony dopuścił się w okresie od 18 marca 2013 r. do 3 czerwca 2013 r. oraz z opisu czynu wyeliminował sformułowanie „wspólnie i w porozumieniu z żoną A. W.”;

d/. w punkcie 4 - jako podstawę wymiaru kary zamiast art. 12 § 2 k.k. przyjął art. 12 § 1 k.k. i obniżył wymierzone kary pozbawienia wolności do 3 lat a grzywnę do 300 stawek;

e/. w punkcie 5 podpunkt XVII - przyjął, że pokrzywdzony S. Ł. przekazał oskarżonemu kwotę nie 8000 zł a 5000 zł, a kwota niekorzystnego rozporządzenia mieniem wyniosła 3 621,32 zł oraz w podstawie wymiaru kary przyjął art. 12 § 2 k.k. zamiast art. 12 § 1 k.k. i obniżył wymierzone kary pozbawienia wolności do 3 lat a grzywnę do 300 stawek;

f/. w punkcie 10 — obniżył wymierzoną karę łączną pozbawienia wolności do 4 lat i grzywnę do 350 stawek;

g/. w punkcie 11 - uchylił obowiązek naprawienia szkody na rzecz C. P., E. K., S. W., T. I., S. S., B. M., S. Ł., W. J., M. K., J. S., S. P., T. G., J. K., K. S., S. G., J. K. i T. G., oraz obniżył wysokość zapłaty w odniesieniu do: W. M. - do kwoty 31 447,22 zł, M. C. (dawniej M.) - do kwoty 5 000 zł, S. P. - do kwoty 11 783,61 zł, W. M. - do kwoty 38 914,19 zł, D. K. - do kwoty 9 920,48 zł;

Sąd odwoławczy w pkt 2 sentencji wyroku w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Nadto zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. T. - Kancelaria Adwokacka w P., kwotę 840 zł, tytułem wynagrodzenia za reprezentowanie oskarżyciela posiłkowego K. S. w postępowaniu odwoławczym. Jednocześnie Sąd uchylił orzeczenie o opłacie z punktu 14 i zwolnił oskarżonego M. N. od obowiązku ponoszenia opłaty i wydatków postępowania odwoławczego, a w części uniewinniającej kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Kasację od tego orzeczenia wniósł obrońca skazanego zarzucając:

1. rażącą obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez nieuzasadnione zaaprobowanie stanowiska Sądu I instancji, w zakresie przyjęcia, iż M. N. wypełnił znamiona przypisanych mu czynów, w sytuacji gdy zachowanie M. N. wypełniło znamion czynu zabronionego z art. 276 k.k. albowiem ukrywanie, w rozumieniu art. 276 k.k., oznacza stworzenie takiego stanu rzeczy, że dokument staje się niedostępny dla osób, które mają prawo i chcą z niego skorzystać, przy czym istota ukrycia dokumentu polega na ulokowaniu go w miejscu nieznanym dla osoby uprawnionej, gdy sprawca swoje działanie w sposób świadomy ukierunkowuje na wywołanie takiego stanu, aby dokument był ukryty, schowany, niedostępny dla osoby uprawnionej, pokrzywdzony znał miejsce przechowania jego dokumentów, wyraził wolę ich zatrzymania przez M. N. w konkretnym celu, a co za tym idzie brak jest podstaw do uznania, iż M. N. swoim działaniem wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu, M. N. nie dokonał przywłaszczenia środków finansowych, a także czynu z art. 286 § 1

k.k., albowiem M. N. z uwagi na zawieranie z pokrzywdzonymi umów na wykonanie usług remontowych pobierał należne mu wynagrodzenie, M. N. po osiągnięciu porozumienia co do zakresu planowanych prac remontowych oraz wysokości wynagrodzenia dokonywał zakupu niezbędnych materiałów umożliwiających wykonanie umowy, samo wycofanie się pokrzywdzonych z zawartej umowy w ocenie M. N. nie uzasadniało zwrotu pobranego wynagrodzenia z uwagi na gotowość po stronie M. N. do wykonania umowy, a także poniesienie kosztów tytułem zakupu materiałów, M. N. w toku postępowania sądowego złożył wyjaśnienia z których wynikało, że dokonał on spłaty pobranych kredytów, a co za tym idzie instytucje finansowe nie poniosły szkody z uwagi na zawarcie przez M. N. umów kredytowych, powyższe uzasadniało przyjęcie, iż swoim zachowaniem skarżący nie wypełnił ustawowych znamion przypisanych mu czynów,

2. rażącą obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez nieuzasadnione zaaprobowanie stanowiska Sądu I instancji, w zakresie pominięcia, iż wielu przesłuchanych w sprawie świadków wskazywało, iż nie mają zastrzeżeń co do osoby M. N., a także że prace remontowe zostały przez niego wykonane w sposób prawidłowy, co w konsekwencji doprowadziło do nieuzasadnionego przyjęcia, iż M. N. działał z zamiarem bezpośrednim dopuszczenia się przestępstw na szkodę pokrzywdzonych, w sytuacji gdy M. N. jedynie oferował wykonanie prac remontowych, pobierał za nie wynagrodzenie (na którego wysokość pokrzywdzeni wyrażali zgodę) lecz wyrażał zgodę na płatność w ratach, bądź dopiero po uzyskaniu pożyczki,
3. rażącą niewspółmierność orzeczonej względem M. N. kary 4 lat pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wymiarze 350 stawek dziennych w wysokości po 10 zł każda stawka, podczas gdy ocena wszystkich okoliczności sprawy, aktualne właściwości M. N. uzasadniała wymierzenie kary w dużo niższym wymiarze, zwłaszcza, iż M. N. doznał już negatywnych konsekwencji czynów, czyny objęte aktem oskarżenia obejmują okres ponad 10 lat wstecz, M. N. zmienił swoją postawę i zachowanie, M. N. po w/w okresie nie dopuścił

się czynu zabronionego, wyjechał on poza granice kraju, ustabilizował swoją sytuację osobistą, wspólnie z partnerką wychowywał małoletnie dzieci, miał pozytywną opinię w miejscu zamieszkania poza granicami kraju, zatem aktualna jego postawa uzasadnia przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej, a w konsekwencji wymierzenie mu kary w mniejszym wymiarze.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II Instancji.

Prokurator Rejonowy w Częstochowie w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Analizując zarzuty kasacji oraz jej część motywacyjną zauważyć należy, że jej autor powielił zarzuty apelacji, co sprawia, że taka konstrukcja kasacji sprowadza się w istocie rzeczy do polemiki z dokonaną w uzasadnieniu wyroku oceną całokształtu ujawnionego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji zmierza do podważenia prawomocnie ustalonych faktów. W świetle unormowań zawartych w przepisie art. 523 § 1 k.p.k. kontroli kasacyjnej, która dotyczy prawomocnego orzeczenia nie podlegają ustalenia faktyczne. Zgodnie z ugruntowanym poglądem w judykaturze Sądu Najwyższego, dotyczącym przepisu art. 523 § 1 k.p.k., niedopuszczalne jest kwestionowanie w trybie kasacji zasadności oceny dowodów i dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, chyba że w którejś z tych sfer został rażąco naruszony taki przepis postępowania, iż mogło to mieć istotny wpływ na treść wyroku. A taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie miała miejsca.

Skarżący zupełnie pomija uzasadnienie Sądu Okręgowego, który jednoznacznie uznał, że zarzuty podniesione przez obrońcę oskarżonego M. N. okazały się tylko częściowo zasadne. Sąd podniósł, że zarzut dotyczący rażącej niewspółmierności kary co do czynów I i II części wstępnej wyroku jest niezasadny, albowiem Sąd meriti uwzględnił wszystkie ustawowe dyrektywy wymiaru kary, me

przekroczył granic dyskrecjonalności sędziowskiej, wziął pod uwagę wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia o karze. Nadmienił, że kwalifikacja prawna tych czynów jest złożona, a karę wymierzono na warunkach art. 91 § 1 k.k. i to w wymiarze zbliżonym do dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Sąd II Instancji podkreślił, że każdorazowo oszustwo wiązało się z przedłożeniem sfalszowanego dokumentu, co w obu przypadkach nastąpiło z inicjatywy M. N.. Podkreślił również, że okolicznością obciążającą jest sposób życia oskarżonego w czasie popełniania tych czynów, a także we wcześniejszym okresie, wielość podobnego rodzaju zachowań, stanowiących czyny zabronione jako oszustwa, oszustwa kredytowe, lub inne skierowane przeciwko mieniu, zarówno objętych tą sprawą, jak i ustalonych w innych sprawach, za które M. N. został skazany. Nadmienił, że okoliczność ta wskazuje na to, że wyłudzenie kredytów poprzez posłużenie się innymi osobami, a także w oparciu o nierzetelne dokumenty, nie było dla oskarżonego zachowaniem wyjątkowym, incydentem, lecz często tak postępował, czyniąc sobie z tego rodzaju procederu dodatkowe źródło pozyskiwania gotówki i środków na spłatę poprzednich zobowiązań kredytowych. Sąd przyznał, że oskarżony przyznał się do winy, ale pamiętać należy, że został ujęty na gorącym uczynku (pkt 1 części wstępnej wyroku). Nadmienił także, że do skazania za te czyny doszło dopiero po 10 latach z tego powodu, że M. N. wyjechał za granicę i uniemożliwił dokończenie postępowania karnego na etapie sądowym, był poszukiwany listem gończym i sprowadzony na teren RP w ramach procedury ENA. Tym samym nie można tej okoliczności traktować jako łagodzącej, pozwalającej obniżyć karę względem tego co orzekł Sąd Rejonowy.

Sąd odwoławczy podniósł, że Sąd Rejonowy prawidłowo uwzględnił czas, w którym M. N. był pozbawiony wolności po zatrzymaniu go w Wielkiej Brytanii i wykonywania procedury w ramach ENA. Faktycznie został ujęty 8 maja 2021 r. i przekazany konwojem z Londynu 6 kwietnia 2022 r. Jednakże od 7 maja 2021 r. do 3 marca 2022 r. była wykonywana wobec niego kara pozbawienia wolności z wyroku Sądu Rejonowego w P., sygn. akt [...], co zostało uwzględnione w postanowieniu tego Sądu o zaliczeniu okresu izolacji. Zatem zaliczenie w niniejszej sprawie na poczet kary okresu pozbawienia wolności od dnia 3 marca 2022 r. jest prawidłowe. Obejmuje ono okres od czasu zakończenia odbywania kary w innej

sprawie do dnia wydania wyroku w I instancji. Jednocześnie Sąd *ad quem* zaznaczył, że M. N. był zatrzymany w tej sprawie 3 czerwca 2013 r. i potem 29 stycznia 2014 r., a tego okresu nie zaliczono na poczet kary wykonywanej w tej sprawie. Z uwagi na powyższe koniecznym stało się uzupełnienie zaliczenia na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Sąd II Instancji rozpoznając zarzut III zwyczajnego środka zaskarżenia wpierw podkreślił, że nie można podzielić stanowiska skarżącego, że Sąd Rejonowy niewłaściwie rozważył na etapie wyrokowania ujawnione w toku rozprawy głównej dowody. Zaznaczył, że nie doszło ani do naruszenia art. 7 k.p.k., ani art. 4 k.p.k. Sąd ukształtował swoje przekonanie o wiarygodności świadków i oskarżonego na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd nadmienił, że co do zasady uwzględniono okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego.

Sąd Okręgowy trafnie podniósł, że nie ma wątpliwości co do tego, że oskarżony ukrywał dokumenty M. M. co najmniej od dnia 18 marca 2013 r. do czasu ich ujawnienia przez policję w dniu 3 czerwca 2013 r., co poparte jest zeznaniami M. M. Pokrzywdzony konsekwentnie podawał, że nie miał żadnego kontaktu z M. N. i nie uzgadniał z nim niczego takiego jak podawał oskarżony - ani dot. remontu, ani kredytu. Dokumenty zostały mu skradzione w szpitalu 27 lutego 2013 r., w pierwszym dniu jego pobytu, wraz z portfelem i nie zostały odnalezione, mimo poszukiwań podjętych w szpitalu zaraz po ujawnieniu ich braku. Po opuszczeniu szpitala M. M. zaraz zgłosił zaginięcie dowodu osobistego i wyrobił nowy dowód (w bazie PESEL-SAD figuruje dokument o innym numerze niż ten, który zatrzymano u oskarżonego). Sąd zaznaczył, że o kredycie zaciągniętym w [...] S.A. M. M. dowiedział się z dokumentów, które przysłano mu z banku. Jego syn zaraz zgłosił w banku, że to nie M. M. podpisywał dokumenty kredytowe i zostało to potwierdzone - po pierwsze — pismem z banku, że „w związku z zastrzeżeniami co do podpisania umowy proszą o dalsze wyjaśnienia”, a - po drugie - opinią grafologiczną. Tym samym słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że wiarygodna jest wersja przedstawiana przez pokrzywdzonego, a oskarżony i w tej kwestii przyjął określoną linię obrony.

Odnosząc się natomiast do zarzutu sformułowanego w pkt III kasacji wskazać należy, że kasacja nie może być wniesiona wyłącznie z powodu niewspółmierności kary. Jak to niejednokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, przepis ten nie może być rozumiany w ten sposób, że postawienie zarzutu rażącego naruszenia prawa uprawnia autora kasacji do podniesienia innego, samoistnego zarzutu wymierzenia skazanemu kary niewspółmiernej. Zarzut ten ma rację bytu wyłącznie wtedy, gdy skarżący wykazuje, że niewspółmierność kary wynika z rażącego naruszenia prawa, czego w niniejszej kasacji nie podniesiono.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych. W żadnym razie nie jest wystarczającym do uwzględnienia kasacji oparcie się przez jej autora na prezentacji własnych ocen materiału dowodowego i własnych wniosków z tych ocen płynących, bez wykazania uchybień - i to rażących - w procedowaniu bądź rozumowaniu sądu odwoławczego, które w dodatku mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2017 r., sygn. akt III KK 265/17, baza orzeczeń Supremus).

Implikacją przedstawionych powyżej rozważań Sądu Najwyższego musiało być orzeczenie na posiedzeniu o oddaleniu, jako oczywiście bezzasadnej, wniesionej w tej sprawie kasacji.

Ponadto rozstrzygnięto o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego.

[PGW]

[ał]

